

منهای فوتبال

قهرمانی، پاسخ اعتماد خادم

درست یک سال پیش بود که اتحادیه جهانی کشتی پیشنهاد فدراسیون ایران مبنی بر برگزاری رقابت‌های کشتی کلاسیک بانوان با لباس فرم ویژه و پوشیده را پذیرفت. پس از این اتفاق فدراسیون خیلی زود دست به کار شد تا دخترانش را آماده مسابقه‌های برون مرزی کند. برگزاری مسابقات کشوری، لیگ و رقابت‌های انتخابی واردوهای تیم ملی و دخترانی که تمام وجودشان را گذاشته بودند تا نشان دهند رسول خادم در تصمیمش اشتباه نکرده، به حضور آنها در نخستین تورنمنت بین‌المللی رسید. تیم ۶ نفره کشتی کلاسیک بانوان در حالی عازم لبنان شد که از این مسابقه فقط قهرمانی می‌خواست. اتفاقی که افتاد و شیردختران ایران توانستند با کسب دو مدال طلا و دو برنز سکوی قهرمانی را فتح کنند. در این رقابت‌ها معصومه خاخر در ۷۵ کیلوگرم و فاطمه نیکبخت در ۶۰ کیلوگرم طلاایی شدند و فاطمه محمدی در ۵۰ کیلوگرم و زهرا یزدانی در ۵۵ کیلوگرم مدال برنز را به گردن انداختند. میمنت قاسم‌آبادی در ۶۵ کیلوگرم و کوثر لفته‌زاده در ۷۰ کیلوگرم نیز به عنوانی نرسیدند. دختران کشتی پاسخ اعتماد خادم را با قهرمانی دادند و حالا نوبت مسئولان ورزش کشور است که آنها را تنها نگذارند و مسیر موفقیت را روی‌شان نبینند.

■ ■ ■

فوق سنگین نونوار می‌شود

مسابقات جهانی وزنه‌برداری از ۱۰ آبان به میزبانی عشق‌آباد ترکمنستان برگزار می‌شود. اما در آستانه این رقابت‌ها که از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است، خبری از دل تیم ملی ایران به گوش رسید که چندان خوشایند نیست. محمدحسین برخواه سرمربی تیم ملی وزنه‌برداری اعلام کرد که سعیدعلی حسینی به دلیل مصدومیت به رقابت‌های جهانی نمی‌رسد. درست است که برخواه پیش از بازی‌های آسیایی هم از این احتمال که ممکن است علی حسینی به عشق‌آباد نیاید خبر داده بود اما وقتی این موضوع را در کنار خداحافظی بهداد سلیمی قرار بدهیم، خالی شدن دسته فوق سنگین که ایران همیشه در آن مدعی کسب مدال طلا بود، نگران‌هایی را ایجاد می‌کند. هرچند برخواه اعلام کرده از آنجایی که از قبل چنین احتمالی می‌داده همایون تیموری، رضا بیرلوند و امیر حقوقی را به اردو دعوت کرده بود. شاید هم او این فرصت را به داوودی بدهد که بسیاری از او به عنوان جایگزین بهداد یاد می‌کنند. برخواه پیش از این از داوودی به عنوان وزنه‌بردار المپیکی ایران یاد کرده بود. در هر حال برای رویداد جهانی هر وزنه‌برداری در فوق سنگین روی تخته برود، نخستین تجربه جهانی‌اش در رده بزرگسالان را خواهد داشت و باید تونواری این وزن به کجامی‌رسد.

■ ■ ■

ملایی طلسم را شکست

سعید ملایی جودوکار ایران در بازی‌های آسیایی طلایی گرفت که در چند ثانیه توسط داوران با اخطار کم‌کاری به نقره تبدیل شد. او اما در درست چند روز بعد در مسابقات جهانی جمهوری آذربایجان جودو طلایی شد تا نشان دهد در جاکارتا هم حقتش کمتر از طلا نبود. ملایی در حالی این مدال را به دست آورد که همه از آن به عنوان طلسم‌شکنی یاد می‌کنند. چراکه مدال طلای او پس از ۱۵ سال به دست آمده است. پیش از این آرش میراسماعیلی دو طلا (۲۰۱۱ و ۲۰۱۸) و مونیخ و ۲۰۰۳ اوزاکا) و دو برنز (۲۰۰۵ قاهره و ۲۰۰۷ ریو)، محمود میران یک برنز (۲۰۱۱ مونیخ) و محمد محمدی بریمالو نیز یک برنز (۲۰۱۸) برای جودوی ایران در مسابقات جهانی کسب کرده‌اند. ملایی سومین طلای تاریخ جودوی ایران را در مسابقات جهانی کسب کرد. وی سال گذشته در رقابت‌های جودوی قهرمانی ۲۰۱۷ جهان در بوداپست هم به نشان برنز دست پیدا کرده بود. رقابت‌های جهانی البته یک بار دیگر به جودوی ایران روی خوش نشان داد. درست جایی که رقیب محمد محمدی بریمالو از رژیم اشغالگر حذف شد و بریمالو بدون هیچ خطری به راحتی به مصاف رقیایش رفت و مدال برنز این مسابقات را به نام خود زد.

والیبال ایران دیگر الگوی مناسبی برای سایر رشته‌های ورزشی نیست

توریست‌ها!

چهار سال بعد از رسیدن به جمع ۶ تیم برتر دنیا در رقابت‌های جهانی با اسلوبودان کوچا، این بار تیم ملی والیبال ایران با کولاکوویچ، در دور دوم این رقابت‌ها طعم سه شکست متوالی را چشید و با قرار گرفتن در رده سیزدهم، به کارش در این تورنمنت پایان داد. همه شواهد نشان می‌دهند والیبال ایران در طول این چهار سال پسرفت کرده و با این روند، آینده روشنی در انتظار این تیم نخواهد بود. والیبال برای چندین سال به عنوان الگوبه همه رشته‌های ورزشی تیمی در ایران معرفی می‌شداما آنها د یگر الگوی مناسبی برای هیچ ورزشی به شمار نمی‌روند.

یک ست از بلغارستان بگیرند. این تیم در مسابقه دوم برابر کانادا با نتیجه سه بر دو شکست خورد تا از رقابت‌های جهانی کنار برود. مسابقه آخر با آمریکا، تنها یک دیدار تشریفاتی بود اما انگیزه چندانی برای این بازی در ستاره‌های تیم دیده نمی‌شود و در نهایت این مسابقه با برتری یک‌طرفه حریف به پایان رسید. به نظر می‌رسد بیش‌تر از هر چیزی، «خستگی» به تیم ملی والیبال لطمه زد. هرچه زمان بیش‌تری از جام سپری شد، انرژی و توان بازیکنان تیم تحلیل رفت. دلیل این اتفاق را باید در یک تصمیم عجیب جست‌وجو کرد. در فاصله‌ای بسیار کوتاه با شروع این تورنمنت، وقتی همه تیم‌ها جلسه‌های تمرینی کم‌فشار راندنل می‌کردند تا در مسابقات جهانی در اوج آمادگی و انرژی قرار داشته باشند، ایران تقریباً با تمامی ستاره‌هایش راهی بازی‌های آسیایی جاکارتا شد. بدون تردید یک تیم معمولی‌تر از والیبال ایران

نیز می‌توانست طلای این بازی‌ها را به دست بیاورد اما به دلیل پاداش خوب قرار گرفتن روی سکوی اول، ستاره‌های تیم ترجیح می‌دادند راهی اندونزی شوند و شخصا در این رقابت‌ها حاضر باشند. ورزشی که مدیرانش طلای آسیایی را به درخشش در مسابقات جهانی ترجیح می‌دهند و ستاره‌ها در آن تصمیم‌گیرنده هستند، طبیعتاً چنین تنزلی را نیز تجربه می‌کند.

از زمانی که اوج‌گیری والیبال ایران با خولیو لاسکو آغاز شد، فخر فروشی ستاره‌های این رشته به سایر ورزش‌ها نیز اتفاق افتاد. آنها مدام از کارهای بزرگشان صحبت می‌کردند و خودشان را بهترین «تیم» تاریخ ورزش ایران می‌دانستند. خولیو لاسکو هنوز هم یک مربی موفق است و توانسته آرژانتین را به یکی از قدرتهای بزرگ والیبال دنیا تبدیل کند. ایران اما کجای معادله والیبال در جهان ایستاده است؟ در

نیز می‌توانست طلای این بازی‌ها را به دست بیاورد اما به دلیل پاداش خوب قرار گرفتن روی سکوی اول، ستاره‌های تیم ترجیح می‌دادند راهی اندونزی شوند و شخصا در این رقابت‌ها حاضر باشند. ورزشی که مدیرانش طلای آسیایی را به درخشش در مسابقات جهانی ترجیح می‌دهند و ستاره‌ها در آن تصمیم‌گیرنده هستند، طبیعتاً چنین تنزلی را نیز تجربه می‌کند.

از این منصوریان به خاطر «تمایش» بازی کردن در کنار زمین سرزنش می‌شد، حالا شفر گونه تازه‌ای از نمایش را با خودش به استقلال آورده است. او در بازی‌های آسیایی چنین موقعیتی به دست نمی‌آورد اما در دیدارهای داخلی، ۹۰ دقیقه روی کادر داورى فشار وارد می‌کند. مربیان بزرگ فوتبال دنیا نیز کم‌وبیش به داورى معترض هستند اما طبیعتاً یک مربی «حرفه‌ای» با چنین رفتاری، آرامش و تمرکز تیمش را به هم نمی‌ریزد. درست در روزهایی که استقلال نداشته که آبی‌ها به دنبال یک مربی نیاز دارد، شفر مثل یک آتشفشان فعال، هر لحظه روی نیمکت آماده انفجار است و رفتاری مشابه مربی جوانی مثل نکونام از خود به نمایش می‌گذارد.

هشت فراموش‌نشدنی این هفته برای هشتمین بار به عنوان «رقیب» مقابل پرسپولیس ایستاد و در دقیق پایانی به تیم سابقش باخت. او این بار روی نیمکت سپیدرود، برابر رانکوبایوانکوویچ و شاگردانش قرار گرفت و دست خالی ورزشگاه آزادی را ترک کرد. به همین بهانه مروری بر همه تقابل‌های کریمی با پرسپولیس داشته‌ایم، تقابلی‌هایی که نشان می‌دهد او برای قرم‌پوشان پایتخت کبریتی بی‌خطر به حساب می‌آید.

اولین مواجهه علی کریمی با پرسپولیس، در یک دیدار دوستانه اتفاق افتاد. جادوگر در لباس بایرن مونیخ برای برگزاری دیدار با قرم‌ها به تهران سفر کرد و در این مسابقه، یک نیمه برای باشگاه آلمانی به میدان رفت. نمایش یک‌نیمه‌ای کریمی مقابل تیم سابقش، چندان دلچسب

مقایسه آخرین نمایش‌های فوتبال و والیبال در جام‌های جهانی، ثابت می‌کند که ستاره‌های فوتبال سس‌زار توجه بیش‌تری هستند. تیم ملی والیبال در این سال ه‌امیشه یکی از تیم‌های خوب والیبال دنیا محسوب شده اما در این بازه زمانی، چه افتخاری به دست آورده است؟ حقیقت آن است که قهرمانی بازی‌های آسیایی در شرایطی که حتی ژاپنی‌ها با تیم اصلی‌شان در آن حاضر نشده‌اند، یک افتخار بزرگ و تاریخی به شمار نمی‌رود. هدف‌گذاری خولیو لاسکو برای والیبال ایران، ایستادن روی یکی از سکوهای المپیک بود اما ایران نه در المپیک، نه در لیگ جهانی، نه در جام جهانی و نه حتی در رقابت‌های جهانی، هرگز نتوانسته تا مرحله نیمه‌نهایی پیش برود. پیش‌رفت چشمگیر ژاپن در دو سال گذشته، شاید حتی «بهترین» بودن ایران در آسیا را نیز به چالش بکشد. والیبال ایران یک عصر طلایی را سپری کرده و حالا به پایان آن رسیده است. در همین عصر طلایی اما به جز برنده شدن در چند رقابت خاص، هیچ دستاورد خارق‌العاده‌ای در کارنامه این تیم دیده نمی‌شود.

در همه تورنمنت‌های این چندسال، ایران همواره چند نماینده در جمع بهترین‌ها داشت اما این بار هیچ کدام از ستاره‌های تیم ملی حتی در بین ۱۰ نفر اول پست خودشان نیز قرار نگرفتند. ایران نه در دفاع روی تور، نه در سرویس، نه در آبشار، نه در امتیاز گرفتن و نه در دریافت عقب‌زمین، هیچ‌چهره‌شاخصی در رقابت‌های جهانی نداشته و بعید به نظر می‌رسد هیچ بازیکنی از این تیم، در این مقطع زمانی با پیشنهاد اروپایی مواجه شود. مساله، تنها شکست خوردن یا پیروز شدن در جدال با تیم‌های دیگر نیست. بعد از لاسکو، تیم ملی والیبال ایران هیچ‌وقت «شور و حال» قابل توجهی نداشته و حالا نیز کولاکوویچ نتوانسته اشتیاق را به اردوی تیمش برگرداند. در چهره ستاره‌های والیبال ایران، انگیزه زیادی برای موفقیت دیده نمی‌شود. به نظر می‌رسد حاقل چند نفر از آنها، به همه خواسته‌های والیبالی‌شان رسیده‌اند و آنقدر اشباع شده‌اند که دیگر حاضر نیستند برای بردن هر مسابقه خودشان را به آب و آتش برزند. سعید معروف کاپیتان و پر تجربه‌ترین

مساله، تنها شکست

خوردن یا پیروز شدن در جدال با تیم‌های دیگر نیست. بعد از و لاسکو، تیم ملی والیبال ایران هیچ‌وقت «شور و حال» قابل توجهی نداشته و حالا نیز کولاکوویچ نتوانسته اشتیاق را به اردوی تیمش برگرداند

سال‌های گذشته همواره به کنایه گفته می‌شد که برای رسیدن به یک نتیجه آرمانی، والیبالیست‌ها باید به جای فوتبالیست‌ها در جام جهانی فوتبال حاضر شوند. اعتراض به دستمزدهایشتر و دیده شدن وسیع‌تر فوتبالیست‌ها، همواره بخشی از اظهار نظرهای والیبالیست‌ها را شکل می‌داد اما حالا

جنگ ابدی بی‌حاصل

شفر برای مدتی نماد حرفه‌ای‌گری در استقلال به شمار می‌رفت اما عملکرد امروز او «حرفه‌ای بودن» را به ذهن نداعی نمی‌کند. مرد آلمانی از پسرش در کادر فنی استقلال استفاده می‌کند و بعد از جدایی جفری سانا، که هیچ تمایلی به ترمیم این ترکیب‌نشان نمی‌دهد، ای‌احضور سانا، که هیچ تأثیری در استقلال نداشته که آبی‌ها به دنبال یک مربی برای جایگزینی او نیستند؟ آیا قرار گرفتن بیژن طاهری روی نیمکت به تنهایی برای کمک به شفر کفایت می‌کند؟ سرمربی استقلال در این فصل تندتر و بی‌رحمانه‌تر از

و درخشان نبود. کریمی مدتی بعد از بازگشت به پرسپولیس، از این تیم جدا شد تا پیراهن استیل آذین‌رابر تن کند. او در استیل آذین سه‌بار روبه‌روی سرخپوشان قرار گرفت. صحنه اخراج او از زمین در جدال با پرسپولیس و نشان دادن پیراهن این باشگاه (که زیر پیراهن استیل آذین پوشیده شده بود) به هواداران در آزادی، یکی از ماندگارترین قاب‌های دوران بازی جادوگر به شمار می‌رفت. کریمی در سه‌نبرد با پرسپولیس به عنوان عضوی از استیل آذین، یک پیروزی، یک شکست و یک تساوی را تجربه کرد. آخرین فصل دوران بازی جادوگر، در باشگاه ترک‌اکتورسازى رقم خورد. او در هفته اول لیگ برتر، روبه‌روی سرخ‌ها قرار گرفت و به خاطر درگیری عجیبش با قاسم دهنوی خبرساز شد. کریمی آن مسابقه